

—verò secūde syllabę (quod hīc obseruandum) vbique in τ . præterquàm cū duobus, כֶּם כֹּן. Quæ quidem etiam in nomine, potestatem habent mutandi τ secundæ syllabæ in τ .

Annotatio.

Hoc loco etiam obser-
uandum, quinque esse in-
separata pronom. quæ ma-
gis familiaria sunt verbis
quàm nominibus, nempe
וְנִי, & הָ, וְהוּא, וְנָה, וְנו. Quando-
quidem nusquam cum no-
minibus composita reperi-
re licet, duobus הָ & הוּא ex-
ceptis, quæ à nominibus
quiescentibus לְמַד הָא potissimum
admittuntur. Illa su-
prà vide.

Tertia persona foemina
 singular. cum affixis mu-
 tat ה in ו raphatum vt fit su-
 pra in צרקה.

Aliquando tamen veni
statis pronuntiationis causa, duæ in vnam admi-
niculo daghes contrahuntur literæ: hoc est, illud
aspiratum, in quod ה foem. conuertitur, mutato ה
prono:

	vel		
		פִּקְדוֹהוּ	
פִּקְדוֹד		פִּקְדוֹד	
		פִּקְדוֹנִי	
פִּקְדוֹן		פִּקְדוֹם	
פִּקְדוֹן		פִּקְדוֹם	
		פִּקְדוֹנוֹ	
		פִּקְדוֹהוּ	
פִּקְדוֹתָהּ		פִּקְדוֹתָהּ	
vel	vel		
פִּקְדוֹתָהּ		פִּקְדוֹתוֹ	
פִּקְדוֹתָד		פִּקְדוֹתָד	
		פִּקְדוֹתֵי	
פִּקְדוֹתוֹ		פִּקְדוֹתָם *	
vel	vel		
פִּקְדוֹתוֹ		פִּקְדוֹתָם	
פִּקְדוֹתָן		פִּקְדוֹתָם	
		פִּקְדוֹתָנוֹ	
		פִּקְדוֹתָ	
פִּקְדוֹתָהּ		פִּקְדוֹתוֹ	
	vel		
		פִּקְדוֹתָהּ	
		פִּקְדוֹתֵי	
פִּקְדוֹתָ		פִּקְדוֹתָם	
vel aliquado		פִּקְדוֹתָמוֹ	
		פִּקְדוֹתָנוֹ	

* Hæc persona
si habeat accē-
tum in vlt. de-
sinit in $\overline{\cdot}$, si
verò in penult.
in — .

laba non sit ∴, mutant holem in ∴, perinde atque
in חֲלִיף, חֲלִיפָה, חֲלִיפֵי, חֲלִיפוֹת, חֲלִיפָיוּת.

Reliqua tu adijunge pronomina secundum cano-
nes grammatices ingenij tui periculum faciendo.

Duplicantia ꝑꝑ.

Multa sunt ex duplicantibus עין nomina, quæ duas duntaxat habent literas expressas, quemadmodum verba. Ex quibus, quæ motione magna affecta sunt, aduenientibus affixis, vel literis formativis numeri pluralis, vel generis, illam mutant in motionem parvam propter daghes sequens, quod apparere facit litera vel syllaba aduentitia. vt תם perfectus, תמי, תמך, תמו, &c. In numero plurali תמים. Fœmininum genus תמה. sic קן nidus, קני קני, קנה, &c. In plurali קנים: itidem עין fortitudo, עין, ענה, vel ענה, עין, vel עין.

Quæ porro ex literis **האמנותי** habent **מ** prefixū radicali, nusquam = sub tali aduentitio **מ** mutāt. vt, **מִסָּד**, in regimine **רוּעָה מִסָּד** tabernaculum pastoris. Cum inseparatis pronomi-
nibus **מִסְכֵּי**, **מִסְכָּה**, **מִסְכֵּי**. Pluralis numerus **מִסְכִּים**: sic **כִּנּוּי** clypeus, **כִּנּוּי**, **כִּנּוּי**, **כִּנּוּי**, in plu-
rali **כִּנּוּיִם**. Eadem est dictionis **מַעֲוִי** ratio. vt, **מַעֲוִי**, mu-
nitio eius, &c. In plurali **מַעֲוִיִם**.

AFFIXA CVM VERBIS.

In præterito aduenienti-
bus affixis, = primæ sylla-
bæ vt suprà in nominibus
in **h** **pp**, in seua conuertitur.
- verò

Exemplum:
Præteritum עָבַר פָּקַד פָּקַדְתָּ פָּקַדְתָּ